

➤ **Ευθύς και πλάγιος λόγος**

➔ **Ευθύ λόγο** έχουμε, όταν ακούμε ή διαβάζουμε οι ίδιοι τα λόγια ενός προσώπου απευθείας, όπως ακριβώς τα είπε.

➔ **Πλάγιο λόγο** έχουμε, όταν μεταφέρουμε προφορικά ή γραπτά τα λόγια ενός τρίτου προσώπου.

➤ **Πώς μετατρέπουμε τον ευθύ λόγο σε πλάγιο**

➔ Οι **κύριες προτάσεις** που έχουν ρήμα στην **οριστική** μετατρέπονται σε **δευτερεύουσες ειδικές προτάσεις**.

π.χ. - Θα βρέξει ➔ ευθύς λόγος

Είπε **ότι θα βρέξει**. ➔ πλάγιος λόγος

➔ Οι **κύριες προτάσεις** που έχουν ρήμα στην **προστακτική (ή την υποτακτική)** μετατρέπονται σε **δευτερεύουσες βουλητικές προτάσεις**.

π.χ. - Έλα αμέσως. ➔ ευθύς λόγος

Τον διέταξε **να έρθει αμέσως**. ➔ πλάγιος λόγος

- Ας παίξουμε. ➔ ευθύς λόγος

Πρότεινε **να παίξουμε**. ➔ πλάγιος λόγος

➔ Οι **κύριες ερωτηματικές προτάσεις** που αρχίζουν με **συνδέσμους, ερωτηματικές αντωνυμίες και επιρρήματα** δεν αλλάζουν.

π.χ. - Γιατί δε με ειδοποίησες; ➔ ευθύς λόγος

Με ρώτησε **γιατί δε τον ειδοποίησα**. ➔ πλάγιος λόγος

- Ποιος ήρθε; ➔ ευθύς λόγος

Με ρώτησε **ποιος ήρθε**. ➔ πλάγιος λόγος

- Πόσο κοστίζει; ➔ ευθύς λόγος

Με ρώτησε **πόσο κοστίζει**. ➔ πλάγιος λόγος

➔ Οι **κύριες ερωτηματικές προτάσεις** που αρχίζουν χωρίς **ερωτηματική λέξη** μετατρέπονται σε **δευτερεύουσες πλάγιες ερωτηματικές** προτάσεις που εισάγονται με το **αν**.

π.χ. - Θα παίξουμε στο πάρκο το απόγευμα; ➔ ευθύς λόγος

Τον ρώτησε αν θα παίξουν στο πάρκο το απόγευμα. → πλάγιος λόγος

→ Οι **δευτερεύουσες προτάσεις** δεν αλλάζουν.

π.χ. – Φοβόταν μήπως χαθεί. → ευθύς λόγος

Είπε ότι φοβόταν μήπως χαθεί. → πλάγιος λόγος

→ Τα πρόσωπα, οι αντωνυμίες και οι καταλήξεις των ρημάτων αλλάζουν, ανάλογα με το νόημα.

π.χ. – Περάσατε καλά; → ευθύς λόγος

Μας ρώτησε αν περάσαμε καλά. → πλάγιος λόγος

– Συναντήσαμε έναν παλιό μας συμμαθητή. → ευθύς λόγος

Μας είπαν ότι συνάντησαν ένα παλιό τους συμμαθητή. → πλάγιος λόγος